

Sygn. akt: I C 717/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Pręcerek
Protokolant:	Sekretarz sądowy Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2018 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa A. J., J. J.

przeciwko B. Ł.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia w części wykonalności tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego z dnia (...) r. sporządzony przez notariusza D. G. numer Repertorium A (...), zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w L. W. I Wydziału Cywilnego z dnia (...) r. wydanym w sprawie o sygnaturze I Co 702/12 – co do kwoty(...) zł ((...));
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

SSR Agnieszka Pręcerek

Sygn. akt I C 717/17

UZASADNIENIE

Powodowie J. J. i A. J. wnieśli przeciwko pozwanej B. Ł. pozew o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia (...)r. sporządzonego przez notariusza D. G. za numerem repetytorium (...), któremu Sąd Rejonowy w L. W. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie sygn. akt I Co 702/12 ponad kwotę (...) zł.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że pozwana złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko powodom na podstawie powyższego tytułu wykonawczego- celem wyegzekwowania należności głównej w wysokości (...) zł, która w części została uregulowana przez powodów. Powodowie dokonali zapłaty na rzecz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Oddział (...) w O., P. Terenowa w L. regulując zadłużenia sprzedającego nieruchomości – co wynikała zapisów § 6 aktu notarialnego. Na rzecz KRUS powodowie uiszcili łączną kwotę(...) zł.

Pozwana B. Ł. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że kwoty wpłacone na rzecz KRUS w maju 2012 nie powinny powodować uwzględnienia powództwa w niniejszej sprawie, albowiem zapłata nastąpiła przed nadaniem aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności. Ponadto wskazał,

że wpłata na rzecz KRUS następuje na poczet zadłużenia jej ojca M. H. (1) zabezpieczonego wpisem hipoteki przymusowej. Powzana dodała także, że powodowie zobowiązali się do zapłaty reszty ceny nieruchomości w kwocie (...) zł do KRUS do dnia (...) r., tym samym wpłaty dokonane po tym terminie należy traktować jako nieuzasadnione i pomyłkowe.

Powodowie pismem z dnia (...) r. rozszerzyli powództwo o pozbawienie przedmiotowego tytułu wykonawczego o kwotę ponad (...) zł z uwagi na zapłatę bezpośrednio M. H. (1) kwoty (...) zł tytułem części ceny sprzedaży.

W dalszej części strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu (...) pomiędzy M. H. (1) a powodami J. J. i A. J. doszło do zawarcia umowy sprzedaży oraz przeniesienia udziału w nieruchomości w zamian za przejęcie długu (sporządzoną przez notariusza D. G., zapisaną w repertorium A pod numerem (...)). Na podstawie niniejszej umowy M. H. (1) sprzedał powodom nieruchomość oznaczona numerem (...) o powierzchni (...) ha położoną we W. B. w udziale 72% za ceną (...) zł, zaś w udziale 28% przeniósł własność tej nieruchomości w zamian za przejęcie przez nich długu w kwocie (...) zł z tytułu zaległości w zobowiązaniach podatkowych wobec Gminy L., a powodowie oświadczyli, że przejmują ten dług- na co zgodę wyraził Wójt Gminy L.. Jednocześnie w odniesieniu do sprzedawanego udziału w nieruchomości w § 6 aktu notarialnego powodowie oświadczyli, że na poczet ceny zapłacą w dniu dzisiejszym sprzedającemu kwotę (...) zł, zaś resztę ceny w kwocie (...) zł zobowiązali się zapłacić do dnia (...) na co M. H. (1) wyraził zgodę i upoważnił powodów do zapłaty tej kwoty bezpośrednio w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Palcówka Terenowa w L. celem uregulowania zadłużenia ciążącego na sprzedającym w tej instytucji. Co do obowiązku zapłaty reszty ceny we wskazanym powyżej terminie powodowie oświadczyli, że poddają się egzekucji wprost z tego aktu notarialnego w trybie art. 777 § 1 pkt 4 kpc.

Powodowie nie zapłacili reszty ceny zgodnie z ustalonym w umowie terminie.

W dniu (...) zmarł M. H. (1).

W dniu (...) r. przed notariuszem A. U. w Kancelarii Notarialnej w O. sporządzono akt poświadczenia dziedziczenia po M. H. (1) i na podstawie ustawy spadek po nim odziedziczyła: żona S. H., córka M. P., córka B. Ł.- w udziale po 1/3 części każda z nich. Następnie w dniu (...) r. pomiędzy spadkobiercami zmarłego doszło do zawarcia umowy darowizny spadkowej wierzytelności pieniężnej przysługującej w stosunku do powodów wynikającej z umowy sprzedaży oraz przeniesienia udziału w nieruchomości w zamian za przejęcie długu z dnia (...) r. w zakresie zapłaty kwoty (...) zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia (...) r. Na podstawie umowy darowizny pozwana B. Ł. nabyła udziały wierzytelności po 1/3 od S. H. i M. P..

W dniu (...) r. pozwana B. Ł. złożyła do Sądu Rejonowego w L. wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na jej rzecz załączając akt notarialny z dnia (...) r. Postanowienie z dnia (...) r. w sprawie sygn. akt I (...) Sąd nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu z dnia (...) r. sporządzonemu przez notariusza D. G., zapisanemu w repertorium A pod numerem (...), co do kwoty (...) zł na rzecz pozwanej B. Ł., na która przeszło uprawnienie M. H. (2).

Następnie B. Ł. w dniu (...) r. złożyła do Komornika S. przy Sądzie Rejonowym w L. M. K. wniosek o wszczęcie przeciwko powodom egzekucji celem wyegzekwowania należności głównej w kwocie (...) zł z odsetkami od dnia (...) r. oraz kosztami procesu w kwocie (...) zł. Komornik Sądowy pismem z dnia (...) r. zawiadomił powodów o wszczęciu postępowania egzekucyjnego celem wyegzekwowania należności głównej w kwocie (...) zł. Postępowanie egzekucyjne prowadzone jest pod sygn. akt Km 3007/12.

W dniu (...) powodowie przekazali na poczet zadłużenia M. H. (1) w KRUS kwotę (...) zł, zaś w dniu (...) r. kwotę (...) zł. Dnia (...) r. do Komornika prowadzącego egzekucje wpłynęło pismo powódki A. J. o uwzględnienie spłaty części zadłużenia wobec B. Ł. w kwocie (...) zł zapłaconej bezpośrednio w KRUS. Komornik zwrócił się do pozwanej celem

ustosunkowania się do twierdzeń A. J. co do spłaty części egzekwowanego roszczenia w kwocie (...) zł. W odpowiedzi na pismo pozwana B. Ł. wniosła o pomniejszenie zadłużenia o kwotę bezpośrednio przekazanej przez powodów do KRUS.

Dnia (...) r. do Sądu Rejonowego w L. wpłynął pozew o zapłatę od A. i J. J. na rzecz B. Ł. kwoty (...)zł wraz z odsetkami z tytułu należnych odsetek ustawowych naliczonych od kwoty należności głównej (...) zł od dnia (...) r. do dnia (...) r. Sąd w dniu (...)r. w sprawie (...) upr wydał wyrok uwzględniający powództwo jedynie w części w zakresie kwoty (...) zł. Sąd uwzględnił podniesiony przez A. i J. J. zarzut przedawnienia uznając za nieprzedawnione odsetki za okres od dnia(...) r. do dnia (...) r. Jednocześnie w pisemnych motywach wydanego wyroku Sąd wskazał, iż w dniu (...)r. A. i J. J. wpłacili na poczet należności głównej kwotę (...) zł, zaś w dniu(...) r. kwotę (...) zł. W związku z powyższym nieprzedawnione odsetki za opóźnienie w zapłacie przez nich kwoty (...) zł należały się B. Ł. za okres od dnia (...) r. do dnia (...) r. wynosząc (...)zł, od kwoty (...) zł za okres od dnia (...) r. do dnia (...) r. wynosząc (...)zł oraz od kwoty (...) zł za okres od dnia (...) r. do dnia(...) r. wynosząc (...)zł, co daje łączną kwotę (...) zł i taką też kwotę Sąd zasądził solidarnie od A. i J. J. na rzecz B. Ł. w punkcie I wyroku, oddalając powództwo jako obejmujące roszczenie przedawnione. Na podstawie tego wyroku pozwana wszczęła postępowanie egzekucyjne w sprawie KM (...), które postanowieniem z dnia (...) r. zostało zakończone.

W dniu (...) r. Wojewoda (...) - (...) przyznał powodom odszkodowanie w wysokości (...) zł, z czego kwota(...) zł została przekazana na rzecz KRUS. Łącznie na rzecz KRUS powodowie wpłacili na spłatę zadłużenia z tytułu ubezpieczenia społecznego rolników M. H. (1) kwotę(...)zł.

W dniu(...) r. powodowie wezwali pozwaną do cofnięcia wniosku egzekucyjnego w zakresie kwoty (...) zł. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

dowód: dokumenty z akt sprawy tut.Sadu sygn. akt I Co(...), tj. umowa z dnia (...)r. k. 3-9 k. 3-9, akt poświadczenia dziedziczenia koperta k. 10, umowa darowizny k. 11-12, postanowienie z dnia (...) r. k. 27; dokumenty z akt sprawy egzekucyjnej sygn. akt Km (...), tj. wniosek k.1-2, zawiadomienie k. 3-4, pismo z dnia (...) r. k. 13-14, pismo komornika k. 15, pismo pozwanej z dnia (...) r. k. 17; dokumenty z akt sprawy tut.Sadu sygn. akt VI C (...) upr, tj. pozew z załącznikami k. 3-19, wyrok wraz z uzasadnieniem K. 97-100; dokumenty z akt postępowania egzekucyjnego Km (...), tj. wniosek k. 1 i postanowienia k. 44; wezwanie k. 7; zaświadczenia k. 9,40,58 i 71; decyzja k. 85-86; zeznania świadka S. H. k. 107v. Cd koperta k. 110; częściowo przesłuchanie powoda J. J. k. 65 v.-66 CD koperta k. 67 i 108-108 v. płyta Cd koperta k. 110; częściowo przesłuchanie powódki k. 108 płyta Cd koperta k. 110.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz w aktach sprawy (...)i akt postępowania egzekucyjnego (...) i (...). Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego, a w konsekwencji, poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne. Ponadto Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka S. H., albowiem były one spójne, logiczne i dodatkowo okoliczności przez nią wskazywane znalazły potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentów. Natomiast co do zeznań powodów Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w części- co zostanie omówione poniżej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż podstawę prawną roszczenia pozwu stanowił art. 840 § 1 ust. 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powództwo z art. 840 k.p.c., jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w punktach 1-3 omawianego przepisu.

Zważenia wymaga, iż celem przytoczonego powyżej uregulowania jest to, aby uniemożliwić przeprowadzenie w całości lub w części egzekucji ze wskazanego przez powoda tytułu egzekucyjnego, w sytuacji gdy dłużnik wykaże, iż zaistniało zdarzenie, które sprawia, że egzekucja z tytułu wykonawczego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności naruszałaby jego chroniony interes, tj. wykaże, że zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

W rozpoznawanej sprawie, zdarzeniem materialnoprawnym, na którym powodowie opierają powództwo przeciwegzekucyjne jest spłata części dochodzonego roszczenia objętego tytułem wykonawczym.

W ocenie Sądu powodowie w toku postępowania egzekucyjnego wykazali, że dokonali spłaty należności w łącznej kwocie (...) zł.

Zważenia wymaga, że w zakresie częściowych wpłat dokonanych przez A. i J. J. bezpośrednio do KRUS Sąd jest również związany wyrokiem tut. Sądu wydanym w sprawie (...) upr. Sąd ten rozstrzygając kwestie należnych odsetek od należności głównej, tj. kwoty (...) zł poczynił ustalenia odnośnie spłaty częściowego roszczenia przez powodów w dniu (...) r. kwoty (...) zł, zaś w dniu (...)r. kwoty (...)zł. Sąd wydając wyrok zasadzający uwzględnił te wpłaty.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Należy także przywołać art. 366 k.p.c. Przepis ten stanowi, że wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Oba te przepisy choć regulują dwie odrębne instytucje muszą być w pewnym sensie rozpoznawane łącznie. Art. 366 k.p.c. reguluje skutki prawomocności materialnej wyroków w sensie negatywnym. Skutki te sprowadzają się do wykluczenia możliwości ponownego rozpoznania sprawy między tymi samymi stronami. Jest to negatywna przesłanka procesowa, określana jako powaga rzeczy osądzonej, czyli *res iudicata*.

Natomiast przepis art. 365 § 1 k.p.c. odnosi się do skutków prawomocności materialnej w sensie pozytywnym, która, jak wskazuje się w doktrynie, zabezpiecza poszanowanie dla rozstrzygnięcia sądu ustalającego i regulującego stosunek prawny stanowiący przedmiot rozstrzygnięcia. Moc wiążąca orzeczenia merytorycznego, określona w tym przepisie może być brana pod uwagę tylko w innym postępowaniu niż to, w którym je wydano. Orzeczenie takie uzyskuje moc wiążącą z chwilą uprawomocnienia się, a zatem z chwilą definitywnego zakończenia postępowania. W kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się dana kwestia, nie podlega ona już ponownemu badaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia (...)r., sygn. akt (...)). Związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność przeprowadzenia postępowania dowodowego w tej kwestii, nie tylko zaś dokonywania sprzecznych ustaleń. Jednocześnie zgodnie podnosi się w doktrynie, że przedmiotowy zasięg prawomocności materialnej odnosi się co do zasady do samego rozstrzygnięcia, nie zaś do jego motywów i zawartych w nim ustaleń faktycznych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia (...) r. , (...) , LEX nr (...), wyrok Sądu Najwyższego z dnia (...), niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia (...) r., sygn. akt (...), niepubl.). Jednocześnie jednak podkreśla się, że stanowisko takie w żadnym razie nie wyklucza sięgania do okoliczności objętych uzasadnieniem orzeczenia, jeżeli jest to potrzebne dla określenia granic prawomocności materialnej (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia (...), LEX (...)). Konieczne jest bowiem uwzględnianie przedmiotu rozstrzygnięcia w związku z podstawą sporu. Podkreśla się, że przy orzeczeniach oddalających powództwo lub wnioski w postępowaniu nieprocesowym, gdy z sentencji nie wynika zakres przedmiotowy rozstrzygnięcia, doniosłe i wiążące mogą być również motywy rozstrzygnięcia zawarte w uzasadnieniu orzeczenia, szczególnie ustalenia prejudycjalne sądu, prowadzące do oddalenia powództwa lub wniosku (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia (...), LEX nr (...), z dnia (...), niepubl., z dnia (...), (...) z dnia (...), z dnia (...), niepubl.). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia (...), sąd nie jest związany ustaleniami wynikającymi z uzasadnienia orzeczenia w takim zakresie, w jakim nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia zawartego w wyroku. Jest natomiast związany wskazanymi w uzasadnieniu ustaleniami

mającymi wpływ na końcowe rozstrzygnięcie, w szczególności ustaleniami prejudycjalnymi, których skutkiem było wydanie określonego wyroku lub postanowienia orzekającego co do istoty sprawy.

Ponadto podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia (...), niepubl., z dnia (...).r., (...)(...), z dnia(...) (...) 1994, Nr (...), poz. (...), oraz postanowienie z dnia (...).r., sygn. akt (...)), jeżeli wcześniejszy wyrok rozstrzyga kwestię, która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie aktualnie rozpoznawanej, kwestia ta nie może być w ogóle badana. Prawomocność materialna, w którą wyposażone są w procesie, oprócz rozstrzygających sprawę co do istoty wyroków, orzeczenia proceduralne, wyraża nakaz przyjmowania, że w danej sytuacji stan prawny przedstawia się tak, jak to wynika z zawartego w orzeczeniu rozstrzygnięcia.

Warto zaznaczyć, iż przepis art. 365 § 1 k.p.c. adresuje ten nakaz nie tylko do stron, ale i sądu, który wydał orzeczenie, oraz innych sądów, organów państwowych i organów administracji publicznej, a w sytuacjach w ustawie przewidzianych także do innych osób. W przypadku wyroku treścią nakazu wynikającego z cytowanego przepisu jest więc powinność uwzględniania przez wymienione w tym przepisie osoby i instytucje stanu prawnego wynikającego z utożsamianego z powagą rzeczy osądzonej prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Trzeba także przywołać wyroki innych sądów, między innymi: Sąd Apelacyjny wK. w wyroku z dnia (...) r. ((...), LEX nr (...)) wskazał, że istota wiążącej mocy prawomocnego orzeczenia sądu polega na związaniu jego treścią także innych sądów i organów państwowych. Oznacza to, iż sąd pierwszej instancji obowiązany jest uznać, że kwestia prawna, która była przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie rozpoznawanej, kształtuje się tak jak to przyjęto we wcześniejszym prawomocnym orzeczeniu. Przesądzenie tej kwestii oznacza, że w późniejszym postępowaniu nie może być ona już ponownie badana, a zatem zachodzi konieczność ograniczenia dowodzenia faktów objętych prejudycjalnym orzeczeniem. Podobne twierdzenie zawarł Sąd Apelacyjny w P. w wyroku z dnia (...), LEX nr (...)) wskazując, że moc wiążąca orzeczenia określona w art. 365 § 1 k.p.c. w odniesieniu do sądów oznacza, że podmioty te muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak to orzeczono w prawomocnym orzeczeniu. Zatem w kolejnym postępowaniu sąd jest związany prawomocnym orzeczeniem, rozumianym jako określona wypowiedź sądu rozpoznającego poprzednią sprawę, będącą syntezą ustaleń faktycznych i prawnych. Należy zaznaczyć, że instytucja prawomocności materialnej w sensie pozytywnym służyć ma wyeliminowaniu sytuacji, w których w obrocie funkcjonować będą dwa rozstrzygnięcia nie do pogodzenia, czy wręcz sprzeczne.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę należało uwzględnić, iż w tym zakresie nastąpiła zapłata należności przez powodów.

W ocenie Sądu powodowie w toku niniejszego postępowania wykazali także, że dokonali zapłaty dalszej należności w kwocie (...) zł. Z przedłożonych dowodów w postaci zaświadczeń z KRUS oraz decyzji Wojewody (...) - (...) wynika niezbycie o spłacie części tego roszczenia w 2013 r.

Podniesienia wymaga, że błędne jest stanowisko pozwanej jakoby spłata dokonana przed nadaniem klauzuli wykonalności oraz spłata po wszczęciu przez nią postępowania egzekucyjnego nie może być brana pod uwagę przez Sąd. Błędne jest stanowisko, że zapłata należności do rąk wierzyciela, z pominięciem organu egzekucyjnego, ale już po skutecznym wszczęciu egzekucji, jest tożsama z wyegzekwowaniem roszczenia, a więc sytuacją, gdy tytuł, jako „skonsumowany” nie może być pozbawiony wykonalności. Zdaniem Sądu nie ma podstawy do uznania, że zapłata należności bezpośrednio wierzycielowi po wszczęciu egzekucji oznacza wyegzekwowanie świadczenia. Z wyegzekwowaniem świadczenia mamy do czynienia wyłącznie wówczas, gdy świadczenie uzyskano w wyniku realnych działań komornika będących rezultatem efektywnej egzekucji. Spełnienie świadczenia przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi w toku wszczętego wcześniej postępowania egzekucyjnego oznacza, iż to nie działanie komornika doprowadziło do zaspokojenia wierzyciela, ponieważ stan taki został osiągnięty na skutek pozaegzekucyjnej czynności samego dłużnika. Stan zawisłości postępowania egzekucyjnego nie pozbawia bowiem dłużnika możliwości dokonywania czynności wywołujących skutki materialnoprawne, mających wpływ na bieg tego postępowania w wyniku wniosków wierzyciela.

Oceniając zasadność powództwa w sytuacji takiej, jak w niniejszej sprawie, trzeba mieć na względzie także art. 816 § 1 kpc, zgodnie z którym po ukończeniu postępowania egzekucyjnego należy na tytule wykonawczym zaznaczyć wynik egzekucji i tytuł zatrzymać w aktach, a jeżeli świadczenie objęte tytułem nie zostało zaspokojone całkowicie, tytuł zwrócić wierzycielowi. Jeżeli egzekucja okaże się skuteczna chociażby częściowo, jej wynik komornik powinien zaznaczyć na tytule wykonawczym. Po zaznaczeniu wyniku egzekucji komornik wydaje tytuł wierzycielowi, który może na jego podstawie ponownie wszcząć egzekucję w części niezaspokojonej. Adnotacja komornika zapobiega możliwości ponownego wszczęcia egzekucji w zakresie wyegzekwowanym, na podstawie tego samego tytułu wykonawczego, który w tej części traci moc. Bezprzedmiotowe byłoby zatem żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie wyżej wskazanym w ramach powództwa przeciwegzekucyjnego. Skoro jednak komornik nie może zaznaczyć na tytule, że dłużnik zapłacił wierzycielowi należność objętą tytułem, bo nie nastąpiło to w wyniku efektywnej egzekucji, to tytuł zostaje zwrócony wierzycielowi bez żadnych adnotacji i w dalszym ciągu istnieje możliwość jego wykorzystania przez wierzyciela, nawet, jeśli w danym momencie wierzyciel tego nie czyni. Obiektywnie uzasadnia to domaganie się przez dłużnika pozbawienia tytułu wykonawczego w takiej części, w jakiej roszczenie wierzyciela zostało spełnione poza postępowaniem egzekucyjnym. Dłużnik, jeśli spełnia część świadczenia, może żądać pozbawienia tytułu w odpowiedniej części, a jeśli Sąd stwierdza, że dłużnik domaga się pozbawienia w części większej, niż część zaspokojona, to powinien powództwo uwzględnić w zakresie stosownym do wyników postępowania dowodowego, dotyczącego spełnienia świadczenia.

Warto zaznaczyć, iż pozwana była niekonsekwentna swoich stanowiska, albowiem w toku postępowania egzekucyjnego uznawała wpłaty dokonane przez powodów i wносиła o ograniczenie egzekucji w tym zakresie, zaś w postępowaniu o zapłatę odsetek podnosiła ich zaliczenie i pomniejszenie na poczet dochodzonych odsetek, a w tym postępowaniu twierdzi "o rzekomych spłatach na rzecz zadłużenia jej ojca oraz braku podstaw do ich uwzględniania". Taka postawa pozwanej tym bardziej czyni zasadnym zgłoszone roszczenie przez powodów, w obawie przed nadmiernym i niezasadnym wyegzekwowaniem od nich roszczeń- bez uwzględnienia dokonanych spłat.

W ocenie Sądu w niniejszym postępowaniu powodowie wykazali spłatę należności w części, tj. w kwocie(...) zł i w tym zakresie należało pozbawić wykonalności przedmiotowy tytuł wykonawczy.

Natomiast Sąd nie uznał za wiarygodne twierdzenia powodów o spłacie dodatkowo(...) zł bezpośrednio do rąk M. H. (1). Twierdzeniom powodów zaprzeczył świadek S. H., która bardzo spontanicznie i przekonująco wskazała dla Sądu, że gdyby jej mąż otrzymał większy zastrzyk gotówki ona na pewno by o tym wiedziała. Ponadto powodowie rozpytywani przez Sąd nie umieli odpowiedzieć kiedy i jakie kwoty spłacali. Powód wspominał coś o prowadzonym zeszycie ze spłatami, ale nie wie czy go ma. Zupełnie nielogiczne są twierdzenia powodów zwłaszcza, iż znali treść umowy i wiedzieli o terminie i sposobie dokonania zapłaty. Gdyby powodowie posiadali takie środki to zapewne dokonali by zapłaty na rzecz KRUS, a nie sprzedającego. Powodowie sami wskazywali na fakt nadużywania przez sprzedającego alkoholu, to tym bardziej w ocenie Sądu nie dokonywaliby zapłaty bezpośrednio do niego lecz do organu w którym posiadał zaległości. Poza tym ta okoliczność tym bardziej powinna wpłynąć na powodów i w przypadku dokonywania takich wpłat zabezpieczyliby się poprzez sporządzenie dokumentów potwierdzających przekazanie takich pieniędzy bezpośrednio M. H. (1).

Mają powyższe na uwadze w dalszym zakresie powództwo jako niezasadne należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd 1 kpc. Niniejszy artykuł nie wymaga arytmetycznie dokładnego rozdzielenia kosztów wg stosunku wygranej części do przegranej, zaś dzięki zasadzie słuszności pozwala oceniać zakres wygranej również w sytuacji konkretnego przypadku. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie biorąc pod uwagę zgłoszone roszczenie oraz rozszerzenie na późniejszym etapie powództwa zniesienie kosztów można uznać za usprawiedliwione. Sąd wziął przy tym pod uwagę nie tylko zbliżony zakres wygrania sprawy, ale również zbliżone koszty poniesione przez strony. Można też zwrócić uwagę na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia (...)r., który wskazał, że o zastosowaniu zasady wzajemnego zniesienia kosztów procesu decyduje kryterium słusznościowego

rozłożenia obowiązku ponoszenia tych kosztów, nie jest natomiast bezwzględnie wymagane dokładne wyliczenie stosunku wygranej do przegranej (sygn. akt (...)).

SSR Agnieszka Pręczyk